

olution, som findes i „Berlingske Tidende“, og som jo maa antages for rigtig, da den staar i „Berlingske Tidende“ — bevares vel! — forenes med Straffelovens Aand og Bøgstav og Alt det, der fremkom om denne Sag under Forhandlingerne om den militære Straffelov? Det er det Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rette til den høitærede Minister, og jeg vil antage, at han, som ellers har vist sig som en human Mand, og hvis Forslag her under Nr. 189 ogsaa er udspunget af humane Hensyn, ikke vil forholde os Svær paa, hvad Grunden kan være til, at han er gaaet til at iflæde disse Folk en saadan Slavedragt, der gjør dem til Skumpelstus ikke alene i deres Kammeraters Dine, men ogsaa i Alles, som ville faae dem at se, thi det vil jo snart blive bekjendt, at Soldater, der gaa i en saadan Habitus, høre ind under Straffelovens § 32. Da jeg ikke under Finantslovens 2den Behandling kan tillade mig at komme dybere ind paa disse Forhold, skal jeg slutte hermed.

**Bøjsen:** Det havde været mig Agt at stille en Interpellation her i Thinget angaaende det Forhold, der blev fremdraget af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), men da han har fremdraget det her ved Finantslovens 2den Behandling, knyttet til et Vædringsforslag, som her er under Diskussion, vil man vist ogsaa finde det naturligt, at jeg benytter samme Anledning til at føie nogle Ord til, hvad han har fremsat. Jeg maa tilstaa, at jeg havde ikke ventet at faae Anledning til at støtte netop dette ærede Medlem i Angreb paa den militære Straffelovs Anvendelse. Dette har imidlertid vist sig saa, og jeg negter ikke, at jeg ved at se „Berlingske Tidende“ fortaastes ikke vidste, om jeg skulde tro mine egne Dine, og at det virkelig var Tilfældet, som der stod. Jeg haaber, at der maa være nogen Misforstaaelse tilstede, maaste fra flere Sider, og at saadanne maaste ville blive lempede, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at dersom dette virkelig bliver den endelige gjældende Regel, saa vil man ved Gjennemførelsen af den militære Straffelov have bortestamoteret en af de væsentligste Fordele ved denne Reform. En af de væsentligste Fordele var nemlig Afkaffelsen af egentlige Væresstraffe, og det er sjenynligt, at den Form, som denne Straf, Forsættelsen fra Afdelingen, vil faae ved denne nye Uniformering, vil blive karakteriseret og betegnet bestemt som en Væresstraf. Det er derfor et Punkt, jeg maa tillægge en ganske særdeles Bægt og Betydning. Jeg tror, at det er ikke alene her i Thinget, jeg behøver vist ikke

at minde om Diskussionen her, og med Hensyn til Opfattelsen her i Thinget tror jeg ikke, at der kan være Tvivl for noget eneste Medlems Vedkommende i denne Sal, hvad Opfattelse han har i denne Henseende. Jeg behøver derfor ikke at citere Udtalelser herfra, men at Opfattelsen har været den samme i det andet Thing, fremgaar tilstrækkelig tydelig af den Betænkning, der blev afgiven i denne Sag af Landsthingsudvalget, og jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse blot oplæse et kort Uddrag deraf, hvoraf man vil se det. Det er denne Vædring, som dette gjør til Gjenstand for sin Dmtale i Betænkningen, idet det tiltræder Forslaget. Det hedder i saa Henseende: „Fjernelse efter Dom fra Afdelingen er den Tillægsstraf, som i Reglen vil ramme den samme Klasse af Individuer, der efter de i de sidste 35 Aar gjældende Bestemmelser have været hjemfaldne til Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse. Blandt de af en saadan Nedsættelse flydende Retsvirkninger bortfalder selvfølgelig den, at Vedkommende kan undertastes forpørlig Straf, da enhver saadan er udelukket ved Straffelovs-Udskæft. I Landstinget har man tidligere troet at burde fastholde den anden Side af hin Nedsættelses Virkninger, nemlig Berøvelsen af Nationalkorfarden; men Udvalget tror at turde tilraade Thinget at lade denne sidste Tillægsstraf bortfalde i Betragtning af, at egentlige Væresstraffe ellers ikke længere kjendes i den danske Lovgivning, samt at en Mand vil kunne blive dømt til at fjernes fra sin Afdeling, uden at have begaaet nogen enkelt i den offentlige Mening vanærende Handling“ o. s. v. De Herrer ville altsaa se, at ogsaa ifølge Landsthingets Opfattelse af dette Forhold fremtræder det som en betydningsfuld Reform, at vi ogsaa paa den militære Straffelovs Omraade kom bort fra enhver Væresstraf. Det er derfor, siger jeg, med den allerførste Forvædring, at jeg har set denne Bestemmelse, at der reglementeres en særlig Uniform for de efter Straffelovens § 32 Straffede. Det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust), hvis Bemærkninger om Straffeloven jeg forøvrigt skal forbigaa, giver jeg fuldstændig Ret i, at en Anvendelse af den paa denne Måde, som sket er ved Resolutionen, vil gjøre den ulige værre end Bestemmelsen om Nedsættelse i de Meniges 2den Klasse, thi det veed vi jo nok allesammen, at Manglen af Nationalkorfarden kan Vedkommende ved forskellige Fokus Fokus søge at skjule, men bliver Soldaten klædt i en saadan aparte Dragt fra Top til Taa, er det umuligt for ham at gjøre den ukjendelig. Jeg vil sige, at, dersom dette skulde være den endelige Af-